

**TELE
INDUSTRIEN**
teleselskabernes
branchesamarbejde

Digitaliseringsministeriet

E-mail: tele@digst.dk

Cc: pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

Sagsnummer: 2026-18315

19. august 2026

Høringssvar vedr. forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold (Finansiering af Teleankenævnet, teleudbydernes bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet, afgørelser om forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter og bemyndigelse til at fastsætte regler på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold m.v.)

Lovforslaget er udsendt i høring den 29. juni 2026. Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital (herefter høringsparterne) skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger fordelt på følgende hovedemner:

1. En bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet.
2. Alle teleudbydere bliver selvstændigt omfattet af forpligtelsen i telelovens § 10 om udbydernes bistand til politiet.
3. Mulighed for tildeling af nummerressourcer til andre end teleudbydere, fx myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige kommunikationsnet.
4. Videregivelse og offentliggørelse nummeroplysningsdata.
5. Bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold

Ad 1: Finansiering af Teleankenævnet

Med lovforslaget foreslås der etableret en pligt for alle teleselskaber til at bidrage til finansieringen af Teleankenævnet. I dag finansieres Teleankenævnet af de selskaber, der er medlemmer af brancheforeningen Teleindustrien (TI), og som er tilsluttet ankenævnet. Sådan som finansieringen er tilrettelagt, er der i dag et økonomisk incitament for selskaber til at vælge at stille sig udenfor branchesamarbejdet, idet man derved ikke i samme omfang skal bidrage til finansieringen af nævnet som de selskaber, der er med i branchesamarbejdet, og som dermed er tilsluttet nævnet.

Høringsparterne kan støtte, at der etableres en model for finansiering af ankenævnet, der indebærer, at alle teleselskaber på lige vilkår skal bidrage til finansieringen af ankenævnet. Høringsparterne forudsætter, at de selskaber, som i dag bidrager til finansieringen af Teleankenævnet, alt andet lige efter en ny model vil skulle bidrage med mindre, end de gør i dag, idet omkostningerne til Teleankenævnet fordeles ud på flere selskaber.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (side 8), at "*Bidragene afhænger af antallet af klager, som over de seneste år har været faldende*". Det skal bemærkes, at antallet af sager i Teleankenævnet har været stigende i flere år, og det er fortsat stigende ind i 2026. Teleankenævnet modtog i 2025 666 sager, hvilket er en markant stigning i forhold til 2024, hvor nævnet modtog 438 sager.

Det kan af bemærkningerne til lovforslaget (side 34-35) udledes, at der forventes etableret en pligt for alle teleselskaber til at bidrage til ankenævnet med et fast årligt beløb. Det er vurderingen, at bidraget vil være mindre end 0,1 mio. kr. årligt pr. teleudbyder. De udbydere, der i dag bidrager fast til finansieringen af Teleankenævnet, vil skulle betale tilsvarende mindre fremover.

Med lovforslaget etableres hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning. Ministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler om det samlede årlige bidrags størrelse, hvordan det årlige bidrag fordeles mellem teleudbydere, og om udbydere med en omsætning under en vis størrelse eller lignende skal undtages fra bidragspligten.

Høringsparterne er enig i, at der bør etableres en model for finansiering indeholdende et fast årligt bidrag fra alle teleudbydere. Høringsparterne ser ingen grund til at friholde enkelte mindre selskaber fra at bidrage, idet alle selskabers kunder har ret til at få sager behandlet i nævnet.

Det er samtidig høringsparternes opfattelse, at dette faste årlige bidrag ikke bør udgøre den samlede finansiering af nævnet, idet der også bør være en variabel betaling, som afhænger af antallet af klager over selskabet og antallet af tabte og forligte sager. Dette er vigtigt at have med for at sikre incitament hos selskaberne til at minimere antallet af kundeklager og efterleve nævnets afgørelser. Det bør i reglerne eller i udmøntningen af reglerne afklares nærmere, hvor stor en del af finansieringen, der skal komme fra faste årlige bidrag, og hvor stor en del, der kommer fra en variabel betaling afhængig af antallet af klager.

Høringsparterne bemærker videre, at det kan have stor betydning for fordeling af omkostninger mellem selskaber, hvordan eksempelvis omsætning eller antal af kunder opgøres. Det vil være relevant at tage stilling til eksempelvis, om omsætning og kunder fra erhvervsmarkedet indgår i modellen, ligesom det vil være nødvendigt at være opmærksom på forskellen på omsætning på hhv. engrosmarkedet og på detailmarkedet.

Branchen finder, at en finansieringsmodel, hvor fordelingen af omkostninger til Teleankenævnet alene sker efter markedsandele, vil kunne medføre store forskydninger i finansieringen, så enkelte selskaber ville komme til at betale markant mere efter en ny model, end de har betalt efter den eksisterende. En sådan ændring vil stride mod hele formålet med lovændringen – nemlig at det skulle blive billigere for dem, som har båret byrden indtil nu.

Branchen finder således, at finansieringen også bør basere sig på, hvor meget man belaster nævnet med klager og sager. Det er et rimeligt princip, at de selskaber, der får behandlet flest klager i Teleankenævnet, også betaler mest til finansieringen af nævnet. Dels vil det afspejle det enkelte selskabs arbejdsbelastning af nævnet, og dels indebærer det, at selskaber, som har en praksis eller vilkår, som giver anledning til tvister og klager, også har et klart incitament til hurtigt og effektivt at revurdere og eventuelt ændre de forhold, som giver anledning til kundeklager.

Der bør derfor så vidt muligt findes en ny model – der baserer sig på principperne fra den nuværende finansieringsmodel – men med den justering, at det er alle selskaber, der bidrager.

Umiddelbart kunne en model se ud som følger:

- 1) En grundfinansiering (license to operate) for alle udbydere på markedet (fx 2.000 kr./år for selskaber med under 500 kunder og 10.000 kr./år for selskaber med over 500 kunder – baseret på opgørelse fra Digitaliseringsstyrelsen).
- 2) En betaling fra selskaberne for tabte/forligte sager (fx 8.000-12.000 kr. pr. sag fastsat i bekendtgørelse, hvilket er ca. det samme beløb, som i Energi-ankenævnet tager for en tabt sag).
- 3) En restfinansiering fra selskaberne baseret på andel af alle indbragte sager (tabte, forligte og vundne) de seneste tre år (beregnes og opkræves af nævnet baseret på egen statistik og data).

Denne model vil sikre, at Teleankenævnet grundlæggende viderefører finansieringsmodellen efter de samme principper, som den eksisterende model med en betaling for tabte/forligte sager og en restfinansiering, som er afhængig af, hvor meget selskaberne belaster nævnet. Og så vil der være en grundfinansiering – license to operate – som vil sikre, at alle selskaber i udgangspunktet bidrager til finansieringen.

Høringsparterne indgår meget gerne i yderligere drøftelser vedrørende udarbejdelse af en model for finansiering, herunder hvordan antal klager, omsætning o.lign. kan inddrages, og høringsparterne stiller sig naturligvis til rådighed i det videre arbejde med udarbejdelsen af en ny finansieringsmodel.

Ad 2: Udbyderes bistand til politiet

Lovforslaget indebærer et forslag til ændring af pligtsubjekt i bestemmelsen om telesekskabernes bistand til politiet.

Ændringen betyder, at forpligtelsen i § 10 udvides fra alene at omfatte udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere til at omfatte alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dermed bliver engrosudbydere selvstændigt omfattet af forpligtelserne i telelovens §10, og dermed også udbydere, som ikke har det direkte kundeforhold til slutbrugeren, men som kan indgå som leverandør eller underleverandør i produktionen af den tjeneste, som slutbrugeren anvender.

Det bemærkes, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger om erhvervsøkonomiske konsekvenser, Teleudbydernes bistand til politiet (side 26 i afsnit 4.1.2.), at *"Den foreslåede ændring af telelovens § 10 om teleudbydernes bistand til politiet svarer til gældende praksis i samarbejdet mellem teleudbydere og politiet. Forslaget vurderes derfor ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet"*. Høringsparterne finder, at dette forudsætter, at den nuværende ordning, hvor de retshåndhævende myndigheder kompenserer udbyderne for deres bistand til politiet, fortsætter.

Høringsparterne bemærker, at teleudbydernes bistand til politiet i praksis omfatter mere end udlevering af data. Samarbejdet indebærer ofte løbende dialog, hvor politiet trækker på teleudbydernes faglige ekspertise, herunder sparring om tekniske muligheder, relevante datakilder, systemmæssige begrænsninger og hensigtsmæssige fremgangsmetoder.

Høringsparterne finder derfor, at denne del af samarbejdet også bør anerkendes i forbindelse med vurderingen af de økonomiske og organisatoriske konsekvenser af reglerne på området.

Såfremt bistanden fremadrettet alene skal betragtes som en standardiseret leverance af data, bør det samtidig afklares, om den nuværende praksis med løbende rådgivning og faglig sparring til politiet fortsat forventes leveret som en del af forpligtelsen.

Høringsparterne kan ikke støtte forslaget til ændring af loven på dette område, idet lovforslagets beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke tager højde for, at der er skabt usikkerhed om, hvorvidt den nuværende ordning, hvor de retshåndhævende myndigheder kompenserer udbydere for deres bistand til politiet, fortsætter. Såfremt kompensationsordningen ikke fortsætter, vil det kunne påføre nogle udbydere betydelige udgifter, hvis de uden kompensation får pligt til at yde bistand til politiet for andre udbyderes slutbrugere.

Efter en fornyet gennemgang af forslaget til ændring af § 10 er der opstået tvivl om ændringens betydning for engrosudbydere af infrastruktur. Det kan oplyses, at ikke alle engrosudbydere af infrastruktur i dag yder direkte bistand til politiet i det omfang, som er gengivet i lovforslaget. Høringsparterne ønsker en dialog med styrelsen herom, herunder om de investeringer en sådan bistand i givet fald vil kræve. Da ændringen potentielt kan medføre betydelige økonomiske og operationelle konsekvenser for særligt engrosudbydere, kan høringsparterne ikke støtte ændringen. Høringsparterne opfordrer til, at der skabes klarhed over ændringens rækkevidde og de konkrete forpligtelser, den vil indebære, ligesom der opfordres til, at der bør blive foretaget en analyse af de potentielle betydelige økonomiske og operationelle konsekvenser, lovforslaget kan have.

Ad 3: Tildeling af nummerressourcer til andre end teleudbydere, fx myndigheder og virksomheder, der anvender private kommunikationsnet

De foreslåede ændringer er i sin ordlyd og substans (nr. 4-6) uændret i forhold til de ændringer, som blev foreslåede i det lovforslag til ændring af teleloven, som blev sendt i høring den 16. september 2025, idet der dog er enkelte præciseringer i lovbemærkninger til det nuværende lovforslag. Høringsparterne kan derfor i en vis udstrækning – med enkelte præciseringer – gentage sine bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Med den foreslåede § 24, stk. 2, vil Digitaliseringsstyrelsen kunne fastsætte nærmere regler om tildeling af nummerressourcer til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som led i deres opgaveløsning eller forretning.

Det står ikke på baggrund af lovforslaget klart for høringsparterne, hvorfor der er behov for tildeling af nummerressourcer til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og det giver anledning til en række spørgsmål vedrørende både indholdet af forslaget og de konsekvenser, der følger heraf.

a. Tilslutning til OCH

Baseret på beskrivelsen i lovforslagets afsnit 2.3.2 samt de specielle lovbemærkninger, så tyder det på, at disse numre skal kunne fungere med offentlige net - dvs. sammen med teleudbydernes net.

Hvis offentlige eller erhvervsmæssige virksomheder har behov for at interagere med et offentligt elektronisk net, så skal dette ske med nummerressourcer tildelt den offentlige udbyder. Alle 8- og 12-cifrede numre skal være indmeldt til OCH med de påkrævede routing informationer, da dette er eneste måde, hvormed offentlige elektroniske net kan sikre dirigering.

Med det genfremsatte og let reviderede lovforslag fremgår det af de specielle lovbemærkninger (side 40), at *"Hvis Digitaliseringsstyrelsen efter den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om tildeling af nummerressourcer fra den nationale nummerplan, eksempelvis 8- eller 12-cifrede numre, skal der, hvor det er relevant, stilles krav tilsvarende dem, som øvrige udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester er pålagt, eksempelvis krav om registrering i OCH."* Høringsparterne hilser denne præcisering velkommen.

b. Ibrugtagning af nummerressourcer

Det fremgår ikke tydeligt af udkastet, om der vil gælde et krav om ibrugtagning af nummerressourcer tildelt til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, svarende til det krav, der i dag gælder for udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Høringsparterne antager imidlertid, at problemstillingen er omfattet af formuleringen i lovbemærkningerne side 40 – dvs. at der stilles tilsvarende krav som dem, der gælder for øvrige udbydere. Såfremt denne forståelse ikke er korrekt, skal høringsparterne anmode om en afklaring af, hvorvidt et sådant krav vil finde anvendelse og i givet fald, hvordan Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil føre tilsyn med og sikre overholdelse heraf.

c. Transparens i tildeling

Det fremgår ikke af udkastet, om der vil være samme grad af transparens omkring tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som der i dag gælder for offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om og hvordan det vil blive gjort tilgængeligt, f.eks. via Digitaliseringsstyrelsens nummerregister, hvilke nummerressourcer der er tildelt til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller tjenester, og hvem modtager er.

d. Kapacitet og konsekvenser for nummerplanen

Da den danske nummerplan er baseret på en begrænset mængde tilgængelige nummerressourcer, skal høringsparterne anmode om en afklaring af, om Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt tildeling af numre til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan medføre, at nummerplanen udtømmes hurtigere, og hvilke eventuelle konsekvenser dette kan få for det brede samfundsmæssige behov for numre fremadrettet.

e. Porteringspligt

Det følger af EU's teleregulering, at alle nummerressourcer er omfattet af en pligt til at tilbyde nummerportabilitet – dvs. slutbrugerens ret til at flytte sit nummer mellem udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det fremgår ikke klart, om denne pligt også vil finde anvendelse for nummerressourcer, der tildeles til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt portabilitetspligten vil gælde i disse tilfælde, herunder hvordan denne i givet fald skal håndteres, når numrene anvendes i et ikkeoffentligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste.

Overdragelse af numre mellem ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester

Efter gældende praksis kan nummerressourcer tildelt en udbyder af et offentligt tilgængeligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste overdrages til en anden tilsvarende udbyder for eksempel ved ændring af registreringen i Operators Clearing House (OCH).

Høringsparterne bemærker, at det er positivt, at det i de specielle lovbemærkninger er blevet præciseret, at *"En offentlig myndighed eller virksomhed, der anvender ikkeoffentlige kommunikationsnet, og som får tildelt nummerressourcer fra Digitaliseringsstyrelsen, må ikke videretildele den tildelte nummerressource til andre offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender ikkeoffentlige kommunikations-*

net, til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller til slutbrugere." Det er ligeledes positivt, at det er blevet præciseret, at de tildelte nummerressourcer til brug for et ikkeoffentligt kommunikationsnet af den offentlige myndighed eller virksomhed skal anvende som led i dennes opgaveløsning, for eksempel inden for sundhedssektoren, produktionsindustri, beredskab, landbrug, transport m.v.

Sammenfattende har høringsparterne vanskeligt ved at se, hvorfor disse løsninger – hvis de er udbudt i offentligt regi eller af private virksomheder – skal have adgang til nummerressourcer på særlige og privilegerede vilkår. Hvis løsninger i private net skal kunne anvende ressourcer fra den danske nummerplan, finder høringsparterne det helt nødvendigt for at sikre lige markedsvilkår, således at vilkårene ikke er mere lempelige eller anderledes end de vilkår, som er gældende for teleselskaberne.

Telesektoren er liberaliseret i Danmark. Hvis offentlige myndigheder vil etablere egne net og tjenester i konkurrence med teleselskaberne, må det ske på ensartede vilkår. Derudover savner høringsparterne en forklaring på behovet for ændringen, da efterspørgslen og anvendelsen ikke er præciseret nærmere i lovforslaget.

Ad 4: Videregivelse og offentliggørelse af nummeroplysningsdata

Høringsparterne har gennemgået udkastet til ændring af telelovens § 31 og ønsker hermed at fremføre en række bemærkninger hertil.

Høringsparterne støtter den foreslåede ændring af telelovens § 31, stk. 1, hvorved det i overensstemmelse med EU-reguleringen præciseres, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre, alene er forpligtede til at imødekomme rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger.

Overordnet støtter høringsparterne hensigten om at sikre gennemsigtighed og styrkede rettigheder for slutbrugere i forbindelse med nummeroplysningsdata. Men det er afgørende, at kravene, der stilles til teleudbydere, er entydige og nemme at administrere, er praktisk og teknisk gennemførlige, samt at de bygger på et korrekt retligt grundlag.

a. Rimelig anmodning og definition af offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste

Det er positivt, at bestemmelsen om rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata fra bekendtgørelsen foreslås løftet op i teleloven. Den nye ordlyd i § 31, stk. 1, præciserer, at data skal udleveres til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, hvilket skaber en ønsket klarhed om, hvilke formål som berettiger modtagelse af nummeroplysningsdata.

I lovbemærkningen på side 42 fremhæves det, at den anmodende virksomhed skal kunne påvise, at data anvendes til en offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste. Dette er en vigtig afgrænsning, som høringsparterne støtter, og vi anbefaler, at Digitaliseringsstyrelsens vejledning opdateres med en konkret beskrivelse af, hvordan datakøbere skal dokumentere dette overfor teleudbydere. En sådan præcisering vil hjælpe teleselskaberne med at vurdere, om en anmodning er rimelig.

Der er derfor behov for, at Digitaliseringsstyrelsen klart præciserer, hvad der menes med en 'offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste'. Det er vigtigt, så data-sælgere og datakøbere er sikre på, hvornår udlevering er berettiget.

I dag oplever teleselskaberne udfordringer med datakøbere, som etablerer en nummeroplysningstjeneste som bierhverv alene for at kunne få adgang til data, som herefter anvendes til andre kommercielle formål såsom markedsføring og vide-

resalg – og dvs. til en anvendelse, som hverken er i overensstemmelse med de formål, som oplysningerne kan udleveres til, eller i overensstemmelse med, hvad abonnenten har fået oplyst, at oplysningerne kan anvendes og udleveres til.

7

Konkret mener høringsparterne, at formuleringen "tilgængelig for dem, der måtte ønske at anvende den" er uklar og bør uddybes. Hertil kan stilles uddybende spørgsmål, så som; skal en nummeroplysningstjeneste være gratis? Skal den kunne anvendes uden login eller kundeoprettelse? Høringsparterne finder det vanskeligt at betragte tjenester bag betalingsmur, login eller baseret på API-adgang som offentligt tilgængelige. Vi anbefaler derfor, at Digitaliseringsstyrelsens vejledning opdateres, så det tydeliggøres, hvilke krav der skal være opfyldt for, at en tjeneste kan anses som offentligt tilgængelig.

Digitaliseringsstyrelsen bør desuden inddrage erfaringer fra de vejledende udtalelser, som er afsagt i sager om API-adgang, tillægstjenester og domæneejerskab, da disse belyser gråzoner, som bør afklares i vejledningen. Dette vil skabe mere ensartet praksis og gennemsigtighed for alle parter.

b. Samtykke

I det lovforslag til ændring af teleloven, som blev sendt i høring den 16. september 2025, var der indeholdt et forslag til et nyt § 31, stk. 4, om, at *"en slutbruger skal give samtykke til, at slutbrugerens nummeroplysningsdata må videregives til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, jf. dog stk. 6."*

Det tidligere forslag til ændring af § 31, stk. 4, er imidlertid ikke medtaget i det forslag til ændringer af teleloven, som er omfattet af nærværende høring, idet Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet i høringsbrevet bemærker, at i lyset af Europa-Kommissionens forslag til forordningen om digitale netværk (Digital Networks Act) har ministeriet besluttet at lade forslag om indførelse af samtykke inden videregivelse af nummeroplysningsdata udgå (§ 1, nr. 8, i det oprindelige udkast til lovforslag).

Med ordlyden i telelovens § 31 er det uklart, hvilke betingelser der gælder for offentliggørelse og videregivelse af nummeroplysningsdata. Det fremgår således ikke tilstrækkeligt klart, om offentliggørelse og videregivelse forudsætter abonnentens samtykke, ligesom det er uklart, om teleudbydere er forpligtet til at videregive nummeroplysningsdata til nummeroplysningstjenester i tilfælde, hvor et sådant samtykke ikke foreligger.

Ad 5: Bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold

Lovforslaget indebærer, at forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold, herunder for så vidt angår hasteprocedurer for overensstemmelsesvurdering, overensstemmelsesformodning, vedtagelse af fælles specifikationer og markedsovervågning i forbindelse med nødsituationer for det indre marked. Det fremgår af lovforslaget, at en tilsvarende bemyndigelse allerede findes for den danske gennemførelse og håndhævelse af EU-forordninger på området, men at den mangler for så vidt angår EU-direktiver på området.

Det bemærkes i lovforslaget, at der jævnligt forekommer ændringer og tilføjelser af teknisk karakter i form af direktiver, som skal implementeres i lovgivningen på radioudstyrsområdet.

Høringsparterne støtter, at der åbnes mulighed for en hurtig og smidig adgang til at kunne foretage de nødvendige og løbende ændringer og justeringer i regelgrundlaget på baggrund af direktiver, således at der kan fastsættes regler i bekendtgørelsesform.

8

Høringsparterne står naturligvis til rådighed for en uddybning af høringssvaret og besvarelse af eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør
Teleindustrien

Troels Johansen
Chefkonsulent
IT-Branchen

Laila Kelp
Chefkonsulent
DI Digital